

OUTO JUTTU

Huh, mikä aamu, mutta tässä sitä nyt ollaan! Oloni oli jo pidemmän aikaa tuntunut omituiselta. Ihan kuin silmät olisivat vähitellen erkaantuneet toisistaan. Keskiruumiin kohdalla oli jotakin outoa myllerrystä ja selkäpuolelle kasvoi kummalliset ulokkeet. Eikä ollut yhtään nälkä, vaikka rakastan ruokaa.

Mutta palataan aamuun. Pohjalla ollessani minulle tuli pakottava tarve kiivetä pinnalle. Vähän ihmettelin, kun ei pinnan yläpuolinen elämä aiemmin ollut edes juolahtanut mieleen. Olin suoraan sanoen hämilläni, mutta annoin vaistojen viedä. Jalat kuljettivat minut jonkin kasvin juurelle ja kiipesivät ylös vartta pitkin. Ja miten kirkasta ja lämmintä täällä ylhäällä olikaan. Pysähdyin ja jostain syystä haroin pitkällä jaloillani tyhjää tilaa takanani. Tuntui selvästi siltä, että mihinkään ahtaaseen paikkaan ei saa asettua. Ja sitten, selässäni olevat valkoiset nyörit avautuivat ja vähitellen minusta kiipesi pää edellä ulos kostea, ryppyinen ja väritön olento. Oli se vähän karvainenkin. Nyt en ole varma, olenko minä se nahkapuku vai tämä hontelo olento. Mutta eiköhän se tästä selviä. Asetuin kuitenkin nahkapuvun viereen, pumppasin vartaloni suoraksi ja puristin peräpäästä nestettä ulos. Suoristin siipeni, juuri ne siis olivat olleet laskostettuina hämmästyttä herättäneissä sivutaskuissa. Kuivattelen itseäni ja värisytän lentolihakseni lämpöisiksi ja siivet rapisevaksi sellofaaniksi. En jääkään kalpeaksi olmiksi, vaan huomaan värittyväni upeisiin sävyihin. Pian pyrähdän uuteen elämään.

Sen verran ehdin vilkuilla sivulle, että huomasin muitakin itsestään erkaantuvia hahmoja. Jostain lähistöltä kuului puhetta. Katso, liitokorento juuri kuoriutuu, ja tuolla toinen, ja vielä kolmas. No, ei se ihmekään, emot munivat hyytelönauhoissa jopa 2000 munaa. Vaikka kalat ja isommat pedot popsivat niitä parhaansa mukaan, kyllä sellaisesta joukosta aina jotkut selviävät. Kävipä meillä onni, pian pyrähtää korento korkeuksiin. Jo nimihän sen kertoo, siellä se liitelee korkeuksissa, eikä sitä aikuisena ole helppo nähdä. Katsos muuten, miten hauska nahka siltä jäi, piikkiä piikin perään.

